

[Justitsministeren]

på et personaleblad supplerende oplysninger, som ikke kan rummes på kartotekskortene i hovedregistret. Betydningen af i registraturen at være kendt uden blad er altså, at oplysningerne om den pågældende kun findes i hovedregistret.

Angående den konkrete sag har rigspolitichefen videre oplyst, at der ikke er tale om, at de pågældende er registreret i rigsregistraturen som følge af lovlig politisk virksomhed, men alene på grund af rent politimæssige forhold, det vil sige, at de har været anholdt eller været afhørt som sigtede.

Rigspolitichefen har endvidere henvist til, at justitsministeriets retningslinjer om videregivelse af oplysninger for rigsregistraturen ikke giver private personer adgang til at få oplysninger fra rigsregistraturen. Under hensyn til registratures formål finder jeg ikke grund til at ændre dette forhold.

Ib Nørlund (DKP):

Jeg skal naturligvis takke ministeren for, at han har gjort sig den møje at få udarbejdet dette svar. Men ellers må jeg sige, at det skuffer mig noget, for jeg synes ikke, det helt lever op til den varslede menneskevenlighed, der skulle komme fra justitsministeriet nu. Uanset hvad der er anført her, så er sagen den, at her er tale om, at en række mennesker må vide, at der i et eller andet internt arbejdsgangsorgan som ekstra bilag ligger beskyldninger, de ikke selv kan tage stilling til.

Når det får en aktualitet i den pågældende situation, er det, fordi der her er tale om blokadevagter i forbindelse med den såkaldte Godsbanegadesag, hvor der er 40 tiltalte og de 22 får den påtegning, at de står i rigsregistraturen uden blad. Alene ud fra statistiske overvejelser forekommer det mærkværdigt, at det ikke skulle have noget at gøre med, at det, der forener den pågældende kreds, først og fremmest er indstillingen til samfundsmæssige problemer.

Derfor synes jeg, at det helt selvfølgelig ville være, at de pågældende i en sådan situation, når det er meddelt dem, at de står på et sådant blad, så også får lejlighed til at få at vide, hvad det er, det drejer sig om. Hvis det er rigtigt, hvad der står, så kan det ikke være nyt for de pågældende. Hvis det ikke er rigtigt, så bør det stryges. Derfor synes jeg, at

det er den absolut nemmeste måde at klare problemerne på.

Ministerens måde at svare på ved at henvise til, at det strider mod retningslinjer, som hans eget ministerium har fastsat, er sådan en forklaring, der bider sig selv i halen. Jeg vil derfor spørge, om ministeren ikke kunne tænke sig at tage de her rejste problemer op i forbindelse med hele den diskussion om registre osv., som også på anden måde rejser sig.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Det, jeg måske bedst kunne tænke mig, hr. Ib Nørlund, var nok at finde anledning til en nærmere drøftelse i folketingets retsudvalg af disse problemer. Jeg tror, at en nærmere drøftelse i et sådant snævert og fortroligt udvalg vil være egnet til at overbevise alle, også hr. Ib Nørlund, om det fornuftige og det menneskevenlige i ikke at lade disse i øvrigt kun konkrete oplysninger – aldrig beskyldninger – om, hvad de pågældende i givet fald konkret har været sigtet for, eller hvad de i givet fald konkret har været anholdt for, tilflyde andre. Det er ikke andet og ikke mere, der fremgår af disse kort, og at det skulle være menneskevenligt at skabe mulighed for, at man under den ene eller den anden form lod oplysningerne tilflyde en større kreds, der kunne have andet end rent politimæssige årsager til at se dem, føler jeg mig langt fra overbevist om.

Jeg tager altså meget gerne i folketingets retsudvalg en nærmere drøftelse af indholdet af disse foranstaltninger, og jeg tror, det ville være tilstrækkeligt til at overbevise alle parter om det rimelige i fremgangsmåden.

Ib Nørlund (DKP):

Det kan ikke være tilfredsstillende, heller ikke ud fra et menneskevenligt synspunkt, at vide, at der i nogle hemmelige kartoteker, man ikke kender, står noget om en selv, som man ikke kan få at vide.

Når ministeren siger, at det vil være urimeligt at lade en større kreds få indblik deri, så kan det vel anerkendes, men det, som man burde gøre, var på de enkeltvis forespørgsler, der kommer fra bestemte personer, at give de pågældende personer og ingen andre en meddelelse om, hvad det drejer sig om. Hvis man ikke vil det, er man med til at skabe hele denne stemning omkring disse